

ഒരാളുടെ മന്ത്രം ഓർമ്മിക്കുമെങ്കിൽ എല്ലാവരിലും ഒന്ന് കാണപ്പെടും

(ഭീഷ്മാർസിനോടൊപ്പം അവ്യക്തബാപ്താദയുടെ കൂടിക്കാഴ്ച)

ഇന്ന് കുട്ടികളുടെ സംഘടനയും സ്നേഹവും, സഹായം, പരിവർത്തനത്തിനുള്ള ദൃഢ സങ്കല്പം- ഈ സുഗന്ധങ്ങളെ എടുക്കുന്നതിനു വന്നിരിക്കുകയാണ്. കുട്ടികളുടെ സന്തോഷത്തിലാണ് ബാപ്താദയുടെ സന്തോഷം. സദാ ഈ അവിനാശി സന്തോഷവും അവിനാശി സുഗന്ധവും കുട്ടികളുടെ ഒപ്പമുണ്ടായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരമുള്ള അവിനാശി സങ്കല്പം എടുത്തിട്ടില്ലേ. ആരംഭകാലത്ത്, സ്ഥാപനയുടെ ആദിസമയത്ത് പരസ്പരം എന്താണ് എഴുതിയിരുന്നത്, എന്താണ് വിളിച്ചിരുന്നത്, അത് ഓർമ്മയുണ്ടോ? ഏതു വാക്കാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്? ധ്വനിയ നിജ ആത്മാവേ! ഇതാണ് ആത്മാഭിമാനയാകുന്നതിനും ആക്കുന്നതിനുമുള്ള എളുപ്പ വഴിയായത്. നാമ രൂപങ്ങളെ നോക്കിയിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അഭ്യസിച്ചിരുന്ന ആ ദിനങ്ങളെ ഓർമ്മയുണ്ടോ? അന്ന് എത്ര സ്വാഭാവികമായിരുന്നു, പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരുന്നോ? ഈ ആദി ശബ്ദം ഇപ്പോള് ഗൃഹ്യ രഹസ്യ സഹിതം പ്രായോഗികമാക്കുമെങ്കില് സ്വാഭാവികമായും സ്മൃതി സ്വരൂപരാകും. ഏക മന്ത്രം, ഏക ബാബ, ഏക വീട്, ഏകമതം, ഏകരസം, ഏക രാജ്യം, ഏക ധർമ്മം, ഏകനാമം- ആത്മാ, ഏകരൂപം! ഈ ഒന്നിന്റെ (ഏക) മന്ത്രം മാത്രം ഓർമ്മയിലിരുന്നാല് എന്തായി തീരും? എല്ലാവരിലും ഒന്നിനെ കാണുവാന് സാധിക്കും. ഇത് എളുപ്പമല്ലേ. ഒന്ന് മാത്രം കാണപ്പെടുമ്പോള്, പാട്ടു പാടുന്നതു പോലെ എന്റെത് ഒരേയൊരു ബാബ.... സ്വാഭാവികമായി തീരും. അങ്ങനെയുള്ള സങ്കല്പമല്ലേ എടുത്തിരിക്കുന്നത്.

ബാപ്താദ കണ്ണുകളിലൂടെയുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കു മാത്രമാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. കുട്ടികള് വിളിച്ചു, ബാബ വന്നു. ബാബ കുട്ടികളുടെ സ്നേഹത്തിനു പ്രതികരണം നല്കി. എന്താണോ പറഞ്ഞത്, അത് നടന്നു അല്ലേ. രണ്ടു നിമിഷത്തേക്കെങ്കിലും വരു എന്ന് നിങ്ങളെ സന്ദേശമയച്ചു. എല്ലാവരുടെയും സന്ദേശം എത്തിച്ചേര്ന്നു. നിങ്ങളെ സങ്കല്പിച്ചപ്പോള് തന്നെ ബാപ്താദ കേട്ടു. സങ്കല്പം വാക്കുകളാകും മുന്പു തന്നെ ബാപ്താദയുടെയടുത്ത് എത്തിച്ചേരുന്നു.

(ജയന്തി ബഹനെ നോക്കി ബാബ പറഞ്ഞു) വിദേശത്തു നിന്നും വന്നു, അത് എന്താണ് തെളിയിക്കുന്നത്? ഹൃദയം ദൂരെയല്ലെങ്കില് ദേശവും ദൂരെയല്ല. ഹൃദയം സമീപത്താണ്, ഇതും പരസ്പരം സമീപത്താണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. സദാ പരസ്പരം കൂട്ടുകാരാണ്, ഇതിന്റെ പ്രായോഗിക സ്വരൂപം കാണിച്ചു. ഇത് പ്രിയരായിരിക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ ലക്ഷണമാണ്. നിമിത്തമായിരിക്കുന്ന സദാ ഉണര്വും ഉത്സാഹവും വര്ദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വിശേഷ ആത്മാക്കള്ക്ക് പ്രത്യക്ഷ തെളിവിനു ബാപ്താദ ആശംസകള് നേരുകയാണ്. താങ്കള് ഒരാളെ മാത്രമല്ല ബാബ കാണുന്നത്, എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും ഹൃദയം ഇവിടെയുണ്ട്, ദേഹം അവിടെയാണ്. ഇപ്രകാരം എല്ലാ കുട്ടികളെയും ബാപ്താദ സംഘടനയില് കാണുകയാണ്. ഓർമ്മ എന്തായാലും അവർക്ക് എത്തിച്ചേരും, എന്നിരുന്നാലും എല്ലാ കുട്ടികളെയും കണ്ട് സ്നേഹസൂത്രത്തില് ബന്ധിച്ച്, സമീപത്തു കഴിയുന്ന ആത്മാക്കള്ക്ക് വിശേഷ സ്നേഹസ്മരണകള് നല്കുകയാണ്. അതുപോലെ സാകാരത്തില് ഇവിടെയില്ലാത്ത ദേശത്തിലെ കുട്ടികളുടെയും ഹൃദയം ഇവിടെയാണ്. ആ കുട്ടികള്ക്കും ബാപ്താദ വിശേഷ സ്നേഹസ്മരണകള് നല്കുകയാണ്. ശരി.

(നിരവേഴ് ഭായിയോട്) ഇദ്ദേഹവും വിദേശത്ത് പോവുകയാണ്. ഏവര് റെഡിയായില്ലേ.

ഇതിനെയാണ് മധുരമായ ഡ്രാമ എന്നു പറയുന്നത്. മൂന്നു ബിന്ദുക്കളുടെ തിലകമാകുന്ന സമ്മാനം ലഭിച്ചു. സങ്കല്പിച്ച നിമിഷം തന്നെ മൂന്നു ബിന്ദുക്കളുടെ തിലകം ഡ്രാമയനുസരിച്ച് വീണ്ടും തൊട്ടു. നേരത്തേ തന്നെ തൊട്ടിണ്ടുണ്ടായിരുന്നു, ഇപ്പോള് വീണ്ടും തൊട്ടു. ഈ അവിനാശി തിലകം സദാ മസ്തകത്തില് തൊട്ടിരിക്കുകയല്ലേ. മൂന്നു ബിന്ദുക്കളും ഒപ്പമുണ്ട്. ബാപ്റ്റാദ ഈ തിലകത്തിലൂടെ വതനത്തിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്തു, ശരിയല്ലേ. വിശേഷമായി ഏതു സ്വരൂപത്തിലൂടെയാണ് സന്ദേശം കൊടുക്കുവാന് പോകുന്നത്? വിശേഷമായി ഏതു പാഠം ഓര്മ്മിപ്പിക്കും? ട്ടസദാ ഉണര്വിലും ഉത്സാഹത്തിലും പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ - ഈ പാഠം എല്ലാവരെയും അനുഭവത്തിലൂടെ പഠിപ്പിക്കണം. അനുഭവത്തിലൂടെ പഠിപ്പിക്കുന്ന പാഠം അവിനാശിയായ പാഠമായി മാറുന്നു. വിശേഷമായിട്ടുള്ള നവീനത ഇതു തന്നെയാണ് - അനുഭവത്തിലൂടെ അനുഭവം ചെയ്യിപ്പിക്കുക. നാവുകൊണ്ടുള്ള പഠിപ്പിക്കല് വളരെക്കാലമായി നടക്കുന്നു. ഇപ്പോള് എല്ലാവര്ക്കും ഈ പഠിപ്പിന്റെ ആവശ്യമാണുള്ളത്. ഈ വിധിയിലൂടെ എല്ലാവരെയും പറക്കുന്ന കലയിലേക്കു കൊണ്ടു പോകണം, കാരണം അനുഭവം വലുതിലും വലിയ അധികാരമാണ്. അനുഭവത്തിന്റെ അധികാരമുള്ളവരോട് മറ്റൊരു അധികാരത്തിനും യുദ്ധം ചെയ്യാനാവില്ല. മായയുടെ അധികാരം അവരുടെയടുത്ത് വിലപ്പോവില്ല. ഈ വിധി വിശേഷ ശ്രദ്ധയില് വച്ച് എല്ലായിടത്തും കറങ്ങണം. ഇതൊരു നവീനതയായിരിക്കില്ലേ, കാരണം പുറത്തു നിന്നും ഒരാള് വരുമ്പോള് എന്തെങ്കിലും നവീനത ലഭിക്കുമെന്നാണ് എല്ലാവരും ചിന്തിക്കുക. പറയുന്നതും, അതിന്റെ സ്വരൂപമായി മാറി സ്വരൂപമാക്കുന്നതുമെല്ലാം ഒരുമിച്ച് നടക്കണം. നിങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നതും ഇതല്ലേ. ഡ്രാമയനുസരിച്ച് ഇപ്പോഴത്തെ സമയം സേവനത്തിനു ഏറ്റവും യോഗ്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കൂ. സങ്കല്പം സമാപ്തമായില്ലേ. ഏവര് റെഡിയായി എല്ലാ തയ്യാറെടുപ്പുകളും സെക്കന്റില് നടന്നില്ലേ. സ്ഥൂലമായ സാധനങ്ങളെ എല്ലാം അവിടെയുണ്ട്. ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതുമുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും ബാക്കിയായെങ്കില് തന്നെ ഒരു കുഴപ്പവുമില്ല. ഇവിടെ നിന്നും രണ്ടു ഡ്രസ്സുമായി പോയാലും കുഴപ്പമില്ല. അവിടെ റെഡിമേയ്ഡ് സാധനങ്ങളെ കിട്ടും. സൂക്ഷ്മ തയ്യാറെടുപ്പ് കഴിഞ്ഞില്ലേ, സ്ഥൂലമായ തയ്യാറെടുപ്പ് വലിയ കാര്യമല്ല.

അവരെ സന്തോഷ വാര്ത്ത കേള്പ്പിക്കണം. അവരാഗ്രഹിക്കുന്നത് വിനാശം ഉണ്ടാവരുതെന്നാണ്. ഈ ലോകത്തന്റെ സ്ഥാപന ഇങ്ങനെ നിന്നാല് മതി. എന്തുകൊണ്ടാണ് വിനാശത്തെ ഭയപ്പെടുന്നത്? ഞങ്ങളുടെ ഈ ലോകം തീര്ന്നു പോകുമല്ലോ എന്നോര്ത്താണ് പേടിക്കുന്നത്. പക്ഷെ ഒന്നുകൂടി പുതിയ ലോകം വരികയാണ്. ഈ സന്തോഷ വാര്ത്ത അവര്ക്ക് ലഭിച്ചാല്, ഈ ലോകം സദാ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കണം, ഒന്നുകൂടി നല്ലതായി മാറണം എന്ന നിങ്ങളുടെയെല്ലാം സങ്കല്പമില്ലേ, ആ സങ്കല്പം വിശ്വരചയിതാവായ പിതാവിന്റെയടുത്തെത്തി, വിശ്വത്തിന്റെ അധികാരി വിശ്വത്തില് ശാന്തി സ്ഥാപിക്കട്ടെ, ആ കാര്യം ചെയ്യിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കും. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ ആശയാണ് ഒരു വിശ്വമാകണം, വിശ്വത്തില് സ്നേഹവും പ്രേമവുമുണ്ടാകണം, യുദ്ധവും ബഹളവുമുണ്ടാകരുത് - നിങ്ങളുടെ ഈ ആശകളെല്ലാം പൂര്ത്തീകരിക്കുവാനുള്ള സമയമായിരിക്കുന്നു. എന്നാല് ഏതു വിധി പ്രകാരം നടക്കും- കേവലം ആ വിധിയെ മനസ്സിലാക്കുക മാത്രം മതി. വിധി യഥാര്ത്ഥമാണെങ്കില് സിദ്ധി പ്രാപ്തമാകും. സിദ്ധി ലഭിക്കുക തന്നെ വേണം, പക്ഷെ ഏതു വിധിപ്രകാരം ലഭിക്കും, അത് അറിയില്ല. കോണ്ഫ്രന്സുകളെ നടത്തി നോക്കി, പക്ഷെ സങ്കല്പം മനസ്സില് നിന്നും വരുന്നില്ല. യുദ്ധത്തിന്റെയും തമ്മില്ത്തല്ലിന്റെയും ബീജം തന്നെ ഇല്ലാതായാല് ആയുധങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കെ പോലും ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരില്ല, കാരണം കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നത് ആയുധമല്ല, ക്രോധമാണ്, ബീജം ക്രോധത്തിന്റെയാണ്. വിധിപൂര്വ്വം ആ ബീജത്തെ ഇല്ലാതാക്കൂ, എങ്കില് സിദ്ധി പ്രാപ്തമാകുക തന്നെ ചെയ്യും. യുദ്ധത്തിന്റെയും തമ്മില്ത്തല്ലിന്റെയും ബീജം തന്നെ

ഇല്ലാതാകണം. അപ്പോള് സര്വ്വ ആത്മാക്കളുടെയും ആശ പൂര്ത്തീകരിക്കുവാനുള്ള സമയം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. സമയം എല്ലാവരുടെയും ബുദ്ധിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ്. ഗുപ്തമായി ഏതു കാര്യമാണോ നടക്കുന്നത്, ആ കാര്യം എല്ലാവരെയും ആകര്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, പക്ഷെ എന്തുകൊണ്ട് ഈ സങ്കല്പം വരുന്നുവെന്ന് അവരറിയുന്നില്ല. സ്വയം നിര്മ്മിച്ചു, എന്നിട്ട് അത് ഉപയോഗിക്കേണ്ട എന്ന സങ്കല്പമെന്തുകൊണ്ടാണ് വരുന്നത്. സ്ഥാപനയുടെ കാര്യം പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതാണ്, പക്ഷെ അവരത് അറിയുന്നില്ല. പരിവര്ത്തനത്തില് വിനാശമില്ലാതെ സ്ഥാപന നടക്കില്ലെന്ന് നിങ്ങള് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ഭാവനയും അതു തന്നെയല്ലേ. അവരുടെ ഭാവനയെ കണക്കിലെടുത്ത് ശാന്തി സാഗരനിലൂടെ ശാന്തി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമെന്ന വിധി, സന്തോഷവാര്ത്ത അവരെ കേള്പ്പിക്കണം. നമ്മളെല്ലാവരും ഒന്നാണ് എന്ന സാഹോദര്യത്തിന്റെ ഭാവന ഏത് ആധാരത്തില് ഉണ്ടാകും? അതിലൂടെ പരിശ്രമം ഇല്ലാതാകണം, ചിലപ്പോള് ആയുധമുപയോഗിക്കേണ്ടി വരുമോ, വേണ്ടയോ- അങ്ങനെയുള്ള സങ്കല്പം തന്നെ ഉണ്ടാകരുത്, സാഹോദര്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം- അതാണ് വിധി. സാഹോദര്യം വന്നാല് അച്ഛന് അവിടെ ഉണ്ട്. ഇപ്രകാരം സന്തോഷ വാര്ത്തയായിട്ട് അവരെ കേള്പ്പിക്കൂ. ശാന്തിയുടെ പാഠം പഠിക്കേണ്ടി വരും (ശാന്തിയുടെ വിധിയിലൂടെ അശാന്തിയില്ലാതാകും) പക്ഷെ ആ ശാന്തി എങ്ങനെ വരും? അതിനു മന്ത്രം നല്കേണ്ടി വരും. ശാന്തിയുടെ പാഠം പഠിപ്പിക്കാറില്ലേ - ഞാന് ശാന്തസ്വരൂപമാണ്, വീട് ശാന്തിയുടെ ലോകമാണ്, അച്ഛന് ശാന്തി സാഗരനാണ്, ധര്മ്മം ശാന്തിയാണ്. അങ്ങനെയുള്ള പാഠം പഠിപ്പിക്കൂ - ശാന്തി തന്നെ ശാന്തിയുടെ പാഠം. രണ്ടു നിമിഷമെങ്കിലും അത് അനുഭവം ചെയ്തില്ലേ. ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും അഗാധശാന്തിയുടെ അനുഭൂതി കിട്ടുമെങ്കില് അവര് നിങ്ങളോട് നന്ദി പറയും. നിങ്ങള് തന്നെയാണ് ഭഗവാന് എന്ന് അവര് വിചാരിക്കുവാന് തുടങ്ങും, കാരണം അത്രയും പരവശരാണ്. പരവശരായ ആത്മാക്കള്ക്ക് ഒരു കൈകുമ്പിള് ലഭിക്കുകയാണെങ്കില് അത് അവര്ക്ക് ജീവിതത്തില് ഒരു വരദാനമായി തീരും. ആര്ക്കു തന്നെ അവസരം ലഭിച്ചാലും അവര് പറഞ്ഞത് പറഞ്ഞത് ശാന്തിയിലേക്ക് കൊണ്ട് പോകണം. ഒരു സെക്കന്റിന്റെ അനുഭൂതി കിട്ടിയാല് പോലും അവര് വളരെ വളരെ നന്ദി പറയും. അന്തരീക്ഷം അങ്ങനെയുള്ളതാക്കി തീര്ക്കൂ. എല്ലാവര്ക്കും ശാന്തിയുടെ ഒരു കിരണം വന്നതു പോലെ അനുഭവപ്പെടണം. ഒരു സെക്കന്റിന്റെയോ അര സെക്കന്റിന്റെയോ അനുഭൂതി കിട്ടട്ടെ, അത് അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെയല്ലേ ലഭിക്കൂ, കൂടുതല് സമയം ഇരിക്കുവാനൊന്നും അവര്ക്ക് സാധിക്കില്ല. ഒരു സെക്കന്റോ അര സെക്കന്റോ വായുമണ്ഡലം അത്രയും ഭാരരഹിതമായാല് ഉള്ളിന്റെയുള്ളില് അവര് വളരെ നന്ദി പറയും. കാരണം പാവങ്ങള് വളരെ ഇളക്കത്തിലാണ്. അവരെ കാണുമ്പോള് ബാപ്റ്റിസ്മം ദയവു തോന്നുന്നു. രാത്രിയിലും ഉറക്കമില്ല പകലുമില്ല, ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതും അതിന്റെ രീതിക്കല്ല, ഭാരം കയറ്റി വച്ചതുപോലെയാണ്. എന്തു സംഭവിക്കും, എങ്ങനെ നടക്കും... അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കള്ക്ക് ഒരു മിന്നലാട്ടം കിട്ടിയാല് മതി, എന്തു തോന്നും? സൂര്യന് താഴെയിറങ്ങി വന്നു എന്ന് അവര്ക്ക് തോന്നും. ഒരു മിന്നലാട്ടം മതി. കൂടുതല് ശക്തി ധാരണ ചെയ്യുവാന് അവര്ക്കാവില്ല. കുറച്ചു നിമിഷങ്ങളുടെ കാര്യമേയുള്ളൂ. അലകള് വന്നു പോകുന്നതു പോലെ ഇത്രയും അനുഭവം കിട്ടുകയാണെങ്കില് തന്നെ അവര്ക്ക് വളരെ കൂടുതലാണ്. കാരണം അവര് പരവശരാണ്. എളുപ്പമുള്ള ആശ്രയം പോലും അവര്ക്ക് വലുതാണ്. ശരി. സങ്കല്പം പൂര്ത്തിയായോ? കുട്ടികളുടെ സന്തോഷമാണ് ബാബയുടെ സന്തോഷം. സഫലതാമൂര്ത്തികളല്ലേ. ബാബ കൂടെയുണ്ടെങ്കില് സഫലത എവിടെ പോകാനാണ്. എവിടെ ബാബയുണ്ടോ അവിടെ സര്വ്വ സിദ്ധികളും കൂടെയുണ്ട്.

ബിന്ദുവിടാന് അറിയാമോ, അതോ ബിന്ദു പിന്നെ ചോദ്യചിഹ്നമാകാറുണ്ടോ? ഇക്കാലത്ത് ലോകത്തില് അങ്ങനെയുള്ള പടക്കങ്ങളുണ്ട്, ഒരു ചെറിയ ഗുളിക വലിയ സര്പ്പമായി മാറുന്നു. ഇവിടെയും ഇടേണ്ടത് ബിന്ദുവാണ്. ബിന്ദുവില് എല്ലാം അടങ്ങുന്നു.

സങ്കല്പമാകുന്ന ഗുളികക്ക് തീ കൊളുത്തിയാല് അത് സര്പ്പമായി മാറും. തീ കൊളുത്താതിരിക്കൂ, അത് സര്പ്പമാകാതിരിക്കട്ടെ. ബാപ്റ്റാദ കുട്ടികളുടെ കളി കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്താണോ സംഭവിക്കുന്നത് അതിലെല്ലാം മംഗളമുണ്ട്. എന്താണ്, എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്ന ചോദ്യമില്ല. എന്താണോ അനുഭവം ചെയ്യേണ്ടത്, അത് ചെയ്തു. പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി മുന്നോട്ട് പോകൂ. ഇതാണ് ബിന്ദുവിടല്. എല്ലാ വിദേശികളേയും ഈ കളി പറഞ്ഞു കൊടുക്കണം. അവർക്ക് ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ ഇഷ്ടമാണ്.

ദാദിജിയും ദാദി ചന്ദ്രമണിയും ബാപ്റ്റാദയുടെയടുത്ത് ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു :-

ഇവരും ഘോഷയാത്രയുടെ അഭിമാനമാണ്. ബാപ്റ്റാദയുടെ വിശേഷ അലങ്കാരം ഇവരാണ്. നിങ്ങളെ എല്ലാവർക്കും മുന്നില് പരിവാരത്തിന്റെ അലങ്കാരം ആരാണ്? ഇവര് (ദാദിമാര്) അല്ലേ. എല്ലാവരുടെയും മനസ്സില് ഈ വിശേഷ ആത്മാക്കളെ പ്രതി എന്ത് സങ്കല്പമാണുള്ളത്, ഇവരെല്ലാം സദാ ജീവിച്ചിരിക്കണം. ഇവരെല്ലാവരും നിങ്ങളെല്ലാവർക്കും അമര്ദ്ദവ യുടെ സഹയോഗം നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു ദാദിക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും വന്നാല് എല്ലാവർക്കും ചിന്ത വരാറില്ലേ. ഇവര് സ്ഥൂലത്തിലുള്ള നിമിത്ത ചരത്രചരായയാണ്. ബാബയുടെ ചരത്രചരായുള്ളതുപോലെ ഈ അനുഭവികളായ ആത്മാക്കളെ മാസ്റ്റര് ചരത്രചരായകളാണ്. വെയിലോ മഴയോ വരുമ്പോള് കൂടക്കീഴിലേയ്ക്ക് പോകാറുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങളുടെയടുത്തും എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങളെ വരുമ്പോള് എന്താണ് ചെയ്യാനുള്ളത്? സാകാരത്തില് ഇവരുടെയടുത്തേയ്ക്ക് വരേണ്ടി വരും. ബാബയോട് സംസാരിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും കത്ത് മധുബനിലേയ്ക്കൊന്നല്ലോ എഴുതുന്നത്. എവിടെയെങ്കിലും പീക്നിക്ക് പോകുമ്പോള് ഇടയ്ക്കിടക്ക് കൂടകള് കുത്തിവെച്ച് അതിനടിയില് രസത്തിനു വേണ്ടിയിരിക്കാറുണ്ടല്ലോ. ഇതും അങ്ങനെയാണ്. അവിടവിടെ കൂടകള് കുത്തിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്തെങ്കിലും വരുമ്പോള് കളിക്കാറുണ്ടല്ലോ. മധുബനില് കളിയും പാട്ടും നൃത്തവുമൊക്കെയുണ്ടല്ലോ. ബാപ്റ്റാദക്കും സന്തോഷമാണ്. കുട്ടികള് ആനന്ദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സ്നേഹം എല്ലാവരെയും ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിലേയ്ക്ക് ആകര്ഷിക്കുന്നു. ഇവര് നിമിത്തമായിരിക്കുന്നതു പോലെ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഓരോ സ്ഥാനത്തും കൂടെയന്ന് മനസ്സിലാക്കൂ. ആര്ക്ക് നിമിത്തമായോ അവർക്ക് സുരക്ഷയുടെ സാധനം ലഭിക്കണം. വിധേയത്വമല്ല, എന്നാല് ആശ്രയം നല്കണം. നിമിത്തമായി ആശ്രയവും സഹയോഗവും നല്കുന്നത് ഒരു കാര്യം, എന്നാല് ആശ്രയദാതാവായി ആശ്രയം നല്കരുത്. നിമിത്തമായി ആശ്രയം നല്കുന്നതും ആശ്രയദാതാവായി ആശ്രയം നല്കുന്നതും തമ്മില് അന്തരമുണ്ട്. അഥവാ നിങ്ങളെ ഞാന് ആശ്രയദാതാവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിലും മറ്റുള്ളവര് നിങ്ങളെ അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കിയാലും പേര് രണ്ടിനും ഒന്നായില്ലേ. സേവനമെന്ന് മനസ്സിലാക്കി, ഉണര്വും ഉത്സാഹവും വര്ദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ആശ്രയം നല്കണം, അപ്രകാരം വിധിപൂര്വ്വം ആശ്രയം നല്കുമെങ്കില് ഒരിക്കലും റിപ്പോർട്ടുകള് വരില്ല. ഇവരാണ് എന്റെ ആശ്രയമെന്ന് അവർക്കു തന്നെ തോന്നുകയാണ്, അതിനേയാണ് പറയുന്നത് ആശ്രയദാതാവായി ആശ്രയം നല്കുന്നുവെന്ന്. എന്നാല് സേവനമെന്ന് മനസ്സിലാക്കി സഹയോഗത്തിന്റെ ആശ്രയം നല്കുക, അത് വേറെ കാര്യം. അപ്പോള് നിങ്ങളെല്ലാം ആരാണ്?

അവസാനം എല്ലാ പാര്ട്ട്യാരികളും ഒന്നിച്ച് സ്റ്റേജില് വരും. ഈ ശരീരത്തിലുള്ള സേവാധാരിയാകാം, വേറെ വേറെ ശരീരത്തിലൂടെയുള്ള സേവാധാരിയാകാം. എല്ലാ പാര്ട്ട്യാരികളും ഒരുമിച്ച് സ്റ്റേജില് വരികയെന്നാല് വിജയകാഹളം മുഴങ്ങുക, സമാപ്തിയുണ്ടാകുകയെന്നാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാല് അവരുടെത് ഗുപ്തരൂപത്തില്

സ്ഥാപനയിൽ സഹയോഗിയാകാനുള്ള പാർട്ടാണ്. നിങ്ങളു പ്രത്യക്ഷരൂപത്തിലാണ്. അവർ ഗുപ്തരൂപത്തിൽ അവരുടെ സ്ഥാപനയുടെ പാർട്ട് അഭിനയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ഇപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷമാകില്ല, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാവരും എവർറെഡിയാകുമ്പോഴാണ് പർദ്ദ മാറ്റാനുള്ള സമയം വരുന്നത്. സമ്പന്നമായി മാറണം. പർദ്ദ നീക്കുമ്പോൾ സമാപ്തിയാകുമല്ലോ. അപ്രകാരം എല്ലാവരും തയ്യാറാണോ? പർദ്ദ നീക്കാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പായോ? ഇപ്പോൾ അവകാശി ഗുണമേന്മയുള്ളവരുടെ മാല തയ്യാറായോ? 108 പേർ സമ്പന്നതയുടെ വളരെയടുത്തു വരണം, തികച്ചും സമ്പന്നമാകണം. സമയത്തിന്റെ കണക്കനുസരിച്ചും സമ്പൂർണ്ണതയുടെ സമീപത്തു വരണം. അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? അതിന്റെ അടയാളമെന്തായിരിക്കും? മാല തയ്യാറായി എന്നതിന്റെ വിശേഷ അടയാളമായി എന്ത് കാണപ്പെടും? ഒന്നിന്റെ കൂടെ ഒരു മുത്തു ചേർന്നിരിക്കും. ഇതാണ് മാലയുടെ അടയാളം. പരസ്പരം സംസ്കാരങ്ങളു്ക്ക് സമീപമാകുകയാണ് മാലയുടെ അടയാളം. മുത്തിനോട് മുത്തു ചേർന്നിരിക്കണം. അത് തയ്യാറാണോ? ആരെ നോക്കിയാലും, 108 ാം നമ്പറാണെങ്കിലും മാല ഒന്നിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അതും കൂടി വേണമല്ലോ. അങ്ങനെ ചേർന്നിരിക്കണം. ഇത് മാലയ്ക്ക് സമാനം കോർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മുത്താണെന്ന് എല്ലാവർക്കും തോന്നണം. ഇങ്ങനെ വിചാരിക്കരുത്, സംസ്കാരം എല്ലാവരുടെയും വേറെവേറെയാകുമ്പോൾ എങ്ങനെ സമീപമാകും? അല്ല. വ്യത്യസ്തമായ സംസ്കാരമായിട്ടും സമീപത്തായി കാണപ്പെടും. വ്യത്യസ്തതയുടെ ആധാരത്തിലാണ് നമ്പർ ആയത്, എന്നാൽ പരസ്പരം മുത്തുകൾ സമീപമായിരിക്കും. ഏതുവരെ ഒന്ന് മറ്റൊന്നിനോട് ചേരുന്നില്ലയോ അതുവരെ മാലയുണ്ടാക്കാൻ പറ്റില്ല. ഒരു മുത്തെങ്കിലും വിട്ടു പോയാൽ മാല മുറിഞ്ഞു പോകും. പുജ്യമാലയെന്ന് പറയില്ല. ദൂരെയിരുന്ന് പോയാലും പുജനീയമാലയെന്ന് പറയില്ല. 108 ാം നമ്പർ പോലും അഥവാ സ്വല്പമെങ്കിലും ദൂരെയായാൽ മാല തയ്യാറാക്കാൻ പറ്റില്ല. ശരി.

വരദാനം :- - സർവ്വശക്തികളേയും തന്റെ അധികാരത്തിൽ വച്ച് സഹജമായ സഫലത പ്രാപ്തമാക്കുന്ന മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിവാനായി ഭവിക്കൂ. എത്രമാത്രം മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിവാന്റെ സീറ്റിൽ സെറ്റായിരിക്കുന്നു അത്രയും സർവ്വശക്തികളും ആജ്ഞയിലിരിക്കും. സ്ഥൂലമായ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളു് സമയത്ത് നൽകുന്ന ആജ്ഞയനുസരിച്ച് ചലിക്കുന്നതുപോലെ സൂക്ഷ്മശക്തികളും ആജ്ഞയനുസരിച്ച് നടക്കണം. ഈ സർവ്വ ശക്തികളും എപ്പോഴാണോ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് നടക്കുന്നത്, അപ്പോഴേ അവസാനം സഫലത പ്രാപ്തമാക്കൂ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എവിടെ സർവ്വശക്തികളുണ്ടോ അവിടെ സഫലത ജന്മസിദ്ധ അധികാരമായിരിക്കും.

സ്റ്റോഗൻ :- - ആകാരി, നിരാകാരി സ്ഥിതിയിൽ സഹജമായി സ്ഥിതി ചെയ്യണമെങ്കിൽ നിരഹങ്കാരിയായി മാറൂ.